

MB historiaa

Ennen yhdistymistään Benzin kanssa Daimler Motoren Gesellschaft- niminen yritys markkinoi autojaan Mercedes- nimellä vuosina 1901-1926. Aluksi yrityksen kotipaikkana oli Bad Cannstatt (1901-1903) ja sitten myöhemmin yritys siirtyi Stuttgart-Unterturkheimiin (1903-1926).

Emil Jellinek oli rikas Daimler- autojen ystävä, joka taivutteli Daimler-yhtiön ja sen pääsuunnittelijan Wilhelm Maybachin rakentamaan suorituskykyisen auton. Uusi 35 hv 5,9-litrainen ajokki [Mercedes 35 PS tourer](#) tunnetaan nykyauton edeltäjänä eikä se muistuttanut ulkonäöltään lainkaan hevosvetoisia vaunuja; siinä oli kennojäähdytys, kulissivaihte, mekaaniset imuventtiilit ja puristettu teräsrunko. Lähivuosina monet eurooppalais- ja amerikkalaisvalmistajat jäljittelivät Mercedesin rakennetta. Jellinek osallistui autolla Nizzan kilpaviikkoon v. 1901 käyttäen salanimeä Mercedes, joka oli hänen tyttärensä nimi. Wilhelm Wernerin ajamana auto voitti Nizzan nopeusajon ja La Turbien mäennousukilpailun, ja tästä alkoi Mercedes-nimen menestys. Tuolloin Jellinek toimi jo Daimler- autojen epävirallisena edustajana ja vuodesta 1900 lähtien hän kuului Daimler-tehtaan johtokuntaan. Hän myi autoja Mercedes-nimisinä välttääkseen oikeustoimet Panhard-Levassorin taholta - sillä oli näet hallussaan Daimler-autojen lisenssioikeudet Ranskassa. Näiden ajokkien menestys automarkkinoilla ja kilpa-ajoissa sai Daimler-tehtaan ottamaan Mercedes-nimen uudeksi henkilöautojen tavaramerkiksi v.1902. Hyötyajoneuvoja myytiin edelleen Daimlerina.

Seurasi sarja 35 PS malliin perustuvia tourer- ja kilpamalleja. Tunnetuimpia olivat [18/28](#), 28/32, 40/45 ja 60 PS Mercedes Simplexit, jotka olivat paljon kevyempiä kuin 35 PS. 60-versiossa oli F-tyyppinen sylinterikansi ja sen huippunopeus oli runsaat 110 km/h. Erittäin hyvin menestyneet 60 ja 90 hv autot perustuivat Simplex-malleihin ja ne aloittivat merkin pitkän maineikkaan k ja perustiilpailu-uran.Vuonna 1902 Daimler otti haltuunsa Marienfeldeläisen Motorfarzug- und Moternfabrik Berlin AG:n, jonka oli perustanut eräs Daimlerin johtajista, ja yritys keskitti Daimler Mariefelden- hyötyajoneuvojensa tuotannon sinne. Marienfeldessä rakennettiin lyhyen aikaa v.1906-1907 Austro-Daimlerin lisenssillä myös Mercedes Electricque- autoja. Yksi tällainen päätyi jopa keisarille.

Vuonna 1907 Maybach lähti yhtiön palveluksesta ja perusti oman yrityksen, joka keskittyi lentokonemoottoreihin. Hänen viimeiset työt Daimlerille olivat ketjuvetoiset, T-kantiset 37/70 PS (9,5 litran) ja 39/80 PS (10,2 litran) kuutosmallit, jotka perustuivat 120 hv:n kilpa-autoon. Jellinek palautti yksinoikeutensa myydä Mercedes-autoja eri maissa takaisin Daimlerille v.1905, ja myytyään osakkeensa hän jätti myös tehtävänsä yhtiön johtokunnassa v.1908. Paul Daimler seurasi Maybachia tehtaan yli-insinöörinä ja pääsuunnittelijana työskenneltyään useita vuosia Austro-Daimlerin palveluksessa. Vuoden 1908 jälkeen useimmat Mercedes-mallit olivat akselivetoisia, mutta ketjuvetoa käytettiin yhä raskaammissa 22/50, 28/60,23/80 ja 37/90 PS tyypeissä. Vuonna 1909 Daimler hankki lisenssin Knight-moottoreihin ja otti tuotantoon sarja malleja, joihin kuului myös vuoteen 1924 saakka valmistettu 4,1 litran 16/45. Samana vuonna Mercedes pani vireille hakemuksen, joka koski nyttemmin kuuluisan kolmikärkisen tähden rekisteröimistä sen tavaramerkiksi. Merkkitunnus rekisteröitiin ja sitä alettiin käyttää v.1911.

Mercedes-autot olivat alusta pitäen tyylikkäästi suunniteltuja ja suorituskykyisiä. ja ne olivat kuninkaallisten ja uuden vanhan maailman raharikkaiden suosiossa.. Saksan keisari omisti useita Mercedesiä. Yläpuolisilla nokka-akselilla varustettu 28/95 oli juuri pääsemässä tuotantoon, kun sota syttyi.

Rakennettuaan sodan aikana ehdettuja lentokonemoottoreita, Mercedes alkoi kokeilla rauhan aikana myös ehdettuja autonmoottoreita. Berliinin autonäyttelyssä v.1921 esiteltiin ensimmäiset Roots- ahtimella varustetut tuotantoautot: 1,5 litran 6/25/40 PS ja 2,6 litran 10/40/65 PS nelosmallit. Paul Daimler vetäytyi yhtiöstä v.1922 ja hänen tilalleen tuli Austro-Daimlerilta Ferninand Porsche. Valmistui kaksi uutta ehdettua mallia 4 litran 15/70/100 PS ja 6 litran 24/100/140 PS kuutoset. Vuonna 1924 Mercedes alkoi yhdistyä Benzin kanssa, ja valmsitajat liittyivät lopullisesti yhteen vuonna 1926. Tämän jälkeen autoja myytiin nimellä Mercedes-Benz.

Lähde: Maailman moottoriajoneuvot; Tekninen Kustannusliike Oy 1985; ISBN 951-9364-26-9